

Kinematograph Weekly

The Original British Film Trade Paper

- - -

First Published in 1907

Vol. 111

June 3, 1926

No. 998

WAARIN OPGENOMEN

VP RO GIDS

For the TRADE ONLY

MARTEN MINKEMA OVER DE

FILMINDUSTRIE

➡ TOEN & NU ➡

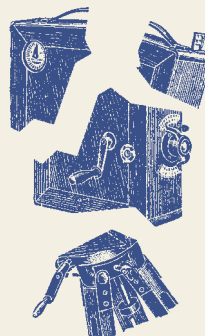

The Chaplin impersonator who advertised THE GOLD RUSH (A.A.) at the Atherley Cinema, Southampton, challenges Joe Beckett to mortal combat

DOODGEFEEST!

Barbara la Marr

Camera Explodeert
Door Slow-Motion!

His mirth draws millions

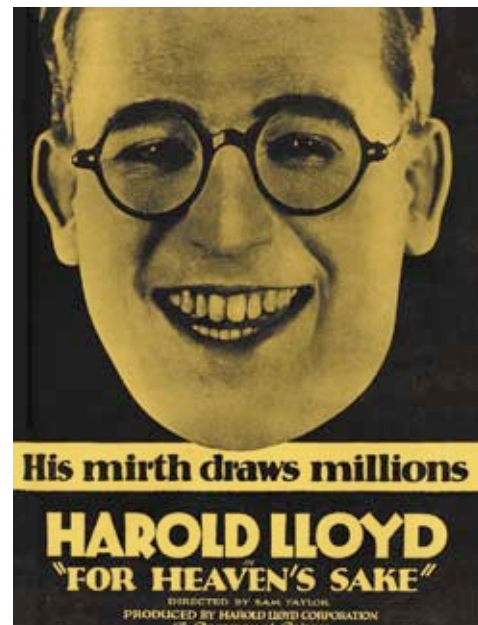
HAROLD LLOYD
"FOR HEAVEN'S SAKE"

DIRECTED BY SAM MAYER
PRODUCED BY HARKED LLOYD CORPORATION
Paramount Pictures

One Picture is worth Ten Thousand Words

OLD CHINESE PROVERB

See our CLASSIFIED ADVERTISEMENTS for all your WANTS.

Tachtig jaar geleden in dit theater

Veel is veranderd in de filmindustrie sinds 1926. Maar een vergeeld **filmblad** laat zien dat er ook lijnen direct doorlopen naar vandaag. DOOR MARTEN MINKEMA

IDOLS is een oud idee, zo lees ik in een blad uit 1926. De *Kinematograph Weekly* van 3 juni dat jaar ligt tussen de troep op een vlooiemarkt in Dublin en valt zowat uit elkaar. Maar wat een inhoud! Dit vakblad voor Britse bioscoopexploitanten staat vol met Harold Lloyd, Rin Tin-Tin en de piepjonge Alfred Hitchcock. Compleet met de verwachte opbrengsten van hun nieuwste films en reclametips om publiek te lokken. Allerhande lettertypes buitelen over elkaar heen in dramatisch vormgegeven advertenties voor zwijgende films als *Men of Steel* en *The Flaming Frontier*. En de firma Samuelson kondigt een talentenjacht aan via bioscopen in het land. Deelnemers imiteren ter plaatse en voor het oog van de filmcamera beroemde filmsterren en de winnaar krijgt een groot kapitaal: honderd pond. Ander nieuws: producent Gaumont heeft de exclusieve rechten gekocht voor het filmen van cricketwedstrijden en componisten van populaire theatern musicals klagen over bioscooporkesten die hun muziek jatten. Hier liggen lijnen naar het nu, ik moet dit blad kopen.

In Utrecht is ook dr. Joachim Wolff onder de indruk. Wolff (1929) leidt een landelijke bioscoopketen van veertig zalen vanuit zijn stati-

ge kantoor aan de Oude Gracht. 'Zeker niet minder professioneel dan nu,' is zijn indruk na het doornemen van de *Kine Weekly*, zoals het blad kortweg werd genoemd. Achter in de gang ratelt een projector, Wolff zit bovenop een eigen bioscoop. Ooit was hij wetenschapper, econoom aan de toenmalige TH in Delft. Maar het klimaat werd hem eind jaren zestig te vrijpostig en hij vertrok, volgde zijn vader op die al sinds ver voor de oorlog in de film zat. Hij promoveerde op Europees mediabeleid en onderzoekt nu samen met de Erasmusuniversiteit de mogelijkheden voor een nieuw Nederlands filmblad. 'Maar dan wel voor hele branche, niet zoals de *Kine Weekly* alleen voor exploitanten. Dat zou hier niet kunnen, onze markt was altijd veel kleiner, dit is nooit een filmland geweest. Met een dieptepunt in 1992 met 0,9 bioscoopbezoek per Nederlander. Nu is dat 1,5 per jaar, al een hele verbetering.'

Bunkers.

Toch is dat niets vergeleken met het Groot-Brittannië rond 1926, waar jaarlijks een mil-

IF EVER THERE WAS A REAL SHOWMAN'S PROPOSITION, THIS IS IT!

HARRY HOUDINI
THE WIZARD OF ALL AGES

IN
"THE MAN FROM BEYOND"

THE MOST HAUNTING ROMANCE EVER TOLD, CULMINATING WITH THE GREATEST THRILL YET SCREENED.

HOUDINI WHIRLED TO THE VERY EDGE OF NIAGARA FALLS TO RESCUE THE GIRL.

THRILLS — ROMANCE — MYSTERY

PRESS UNANIMOUS IN ITS PRAISE.

THE FILM RENTER.
"Good popular entertainment and an excellent showman's proposition"

THE BIOSCOPE.
"A strong, melodramatic looking for popular houses."

MANCHESTER EVENING CHRONICLE.
"There are melodramatic scenes by the score, interesting in a thrilling canon crucis on the edge of Niagara Falls."

GET BUSY WITH YOUR BOOKING OF THIS TERRIFIC BOX-OFFICE ATTRACTION!

THE UNITY FILM COMPANY, LTD., 193, Wardour St., London, W.1

PRIMITIVE LOVE

A TRUE STORY OF LIFE AND LOVE AMONG THE ESKIMOS.

Produced in the Arctic by Capt. FRANK E. KLEINSCHMIDT.

A Picture filled with truths that are stranger than fiction.

TRADE SHOW: NEW GALLERY, REGENT STREET
(previous to its premier presentation there on the following Monday), on
THURSDAY, JUNE 10, at 2.30 p.m. Prompt

ALL SEATS STRICTLY RESERVED.

STOLL PICTURE PRODUCTIONS LTD.,
155/157, Oxford Street, London, W.1.

jard bioscoopkaartjes worden verkocht. Bijvoorbeeld voor *The Girl from Montmartre*, de laatste film van diva Barbara Lamarr die bekend stond als 'te mooi', die maar twee uur per nacht sliep, die vijf echtgenoten versleet en zich zojuist op negentwintigjarige leeftijd heeft doodgefeest. Of voor *Primitive Love*, van kapitein en poolreiziger Frank E. Kleinschmidt die eskimo's volgt in hun dagelijks leven (evengoed bezoekt de kapitein in *Santa Claus* de Kerstman thuis op de Noordpool). Of voor *The Man from Beyond* met Harry Houdini. De boeienkoning redt een meisje op de rand van de Niagara waterval: *the greatest thrill yet screened*. Ook Houdini zal het eind van 1926 niet halen, evenmin als Rudolph Valentino. Slopende business. *Kine Weekly* is dan al een heel oud blad, want opgericht in 1890 om te berichten over toverlantaarns. Sindsdien is de voortschrijdende techniek goed in de gaten gehouden. Zo

schrijft deze editie over nieuwe lenzen voor de gangbare projectielamp; twee koolspitsen waartussen spanning werd gezet en die daarvoor fel opbrandden als bij een lasapparaat. 'Een mooi, helder licht,' herinnert Wolff zich. 'Echt prima. Nooit meer geëvenaard. Er was wel een flinke afzuiginstallatie nodig. De projector-kamers waren vroeger echte bunkers, want film was vreselijk ontvlambaar, je kreeg een steekvlam. Boven het projectiegat naar de zaal hing een zwaar metalen brandluis aan filmstrips, zodat dat meteen naar beneden viel bij vuur.' Het summum van vooruitgang in 1926 was de slow-motioncamera. *Kine Weekly* doet verslag van een demonstratie met het apparaat van Francis Jenkins, dat 3200 beeldjes per seconde kan schieten. Dat loopt bijna fout af, want de camera ontploft en schiet in stukken door de zaal, *much to the amusement, say not alarm, of the ladies*.

1926: 'De ontwikkeling van kleurenfilm is veel belangrijker is dan het idiote idee om films te laten praten,' beweert een bioscopeigenaar in Kine Weekly. Dat is hem opgebroken.

Barbara la Marr, with Lewis Stone, in *THE GIRL FROM MONTMARTRE* (F.N.)

Her Last Picture

"The Girl from Montmartre," which was completed by Barbara la Marr a few weeks prior to her tragic death, will be Trade shown by First National at the Shaftesbury Pavilion on Friday, June 11.

It is adapted from Anthony Pryde's novel, "Spanish Sunlight," a romantic story of love and intrigue, with a Spanish setting.

The supporting cast is headed by Lewis Stone, and includes Robert Ellis, William Eugene, E. L. Calvert, Mario Carillo, Mathilde Comont, Edward Piel, Nicholas de Ruiz and Bobby Mack.

FLAMING FRONTIER

UNPARALLELED IN THE HISTORY OF MOTION PICTURES

Now in its Triumphant Presentation at the
RIALTO, LONDON

WITH
HOOT GIBSON
DUSTIN FARNUM
ANNE CORNWALL

Released
OCTOBER 4

A UNIVERSAL SUPER-PRODUCTION

THRILLING, GRIPPING, DRAMATIC

THE GREATEST ENTERTAINMENT OF THE YEAR

DISTRIBUTED BY EUROPEAN OFFICES EVERYWHERE

Men and Movements

British National's Capture.

Naturally, there has been very keen competition for the services of a director of the ability of Alfred Hitchcock, the brilliant young English director, whose film, "The Pleasure Garden," recently presented at the Capitol, was acclaimed the finest first film ever made by any director. He has decided to work for British National Pictures, because he believes that under their banner he will have the finest possible studio facilities at Elstree; while British National Pictures will seek to provide him with stories of genuine magnitude, and with the world's best scenario writers, technical experts and stars.

This contract, which is one of the most important ever signed in respect of a British director, calls for Alfred Hitchcock's making a series of films for British National Pictures over a term of years, and will take effect immediately after the completion of Mr. Hitchcock's present agreement.

It is a notable illustration of the statement made by British National Pictures, in announcing their general policy, that they would make every effort to retain in this country all who give evidence of exceptional talent in any department of film production.

AMERICA TO-DAY

from BERTAD, New York

Piracy

Authors and theatrical managers are joining forces to protect themselves against the "lifting" of their tunes for the revues in picture houses. These revues are in themselves little musical plays and to add to the attractiveness, tunes from local musical successes are often used without so much as a "May I?"

A meeting was held recently at which a number of prominent theatrical and musical people were present and a move is under way to manage in some way to protect their rights, Lee Shubert and Arthur Hammerstein, producer of "Rose Marie" and other notable musical successes, represented the musical comedy producers, Gene Buck, Otto Harbach, and Silvio Hein were three of the most notable musical comedy writers.

Not long ago it was discovered that a very popular number from "The Vagabond King" was being copied for one of these tabloid musical shows. The manager was asked to withdraw it and refused; hence the concerted union on the part of the New York managers.

HENRION CARBONS

THE RIGHT CARBON AT THE RIGHT PRICE - HENRION CARBONS HAVE SOLVED ALL PROJECTION QUESTIONS TEST THEM AND BE CONVINCED

PERFECT BRILLIANCY - FIXITY OF LIGHT - VOLUME OF LIGHT ABSENCE OF FUMES - CLEAN BURNING - MAXIMUM ECONOMY

Full Particulars - Free Samples, Expert Technical Advice
HENRION CARBONS LTD - 34, VICTORIA ST. - LONDON - S.W.1

Nieuwlichterij.

Maar merkwaardig is het ontbreken van enige verwijzing in het blad naar de ontwikkeling in Amerika van de *talkies*, de geluidsfilm. Al een jaar later zou Al Jolson in de *The Jazz Singer* lip-synchroon van zich laten horen – en hij was niet eens de eerste.

Maar de Britse filmindustrie nam die nieuwlichterij niet serieus. Elders lees ik dat een bioscoopeigenaar in die tijd nog beweert dat de ontwikkeling van kleurenfilm 'veel belangrijker is dan het idiote idee om films te laten praten'. Dat is hem opgebroken.

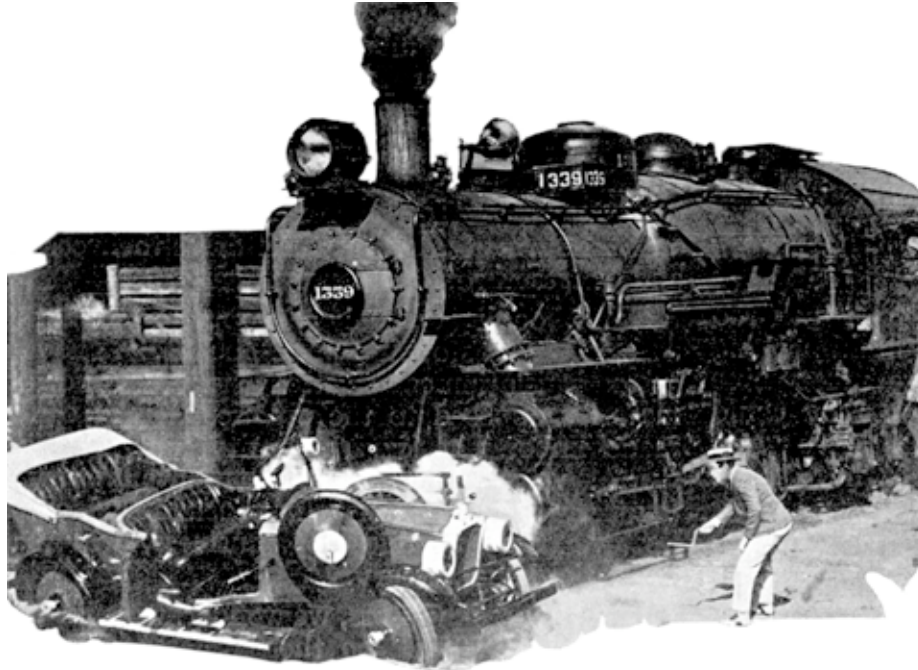
Wolff: 'Voor de Eerste Wereldoorlog was Frankrijk het belangrijkste filmland, maar door het vechten kwam daar weinig meer vandaan. Na de oorlog verloren de Britten steeds meer terrein aan de vs en dat werd alleen maar erger door de geluidsfilm.'

En de situatie was op dat moment al hopeeloos, want in 1926 kwam 95 procent van alle films uit Amerika. *Kine Weekly* staat vol met columns over en reacties op de dominantie van overzee en wat daar tegen te beginnen. Heel herkenbaar voor de lezer van nu. Er is ook discussie over een oorlogsfilm waarin Amerikaanse soldaten vechten: kan dat wel? Moeten we niet alleen Britse soldaten tonen?

Uiteindelijk zullen de Britten eieren voor hun geld kiezen en ook overgaan op geluidsfilm. In de tussentijd zijn er apparaten als de Panatropé, een grammofoon met versterkers die binnen een paar jaar 11.000 muzikanten overbodig maakt; de helft van al het bioscooppersoneel. De Panatropé bestaat uit één of twee platenspelers en een rek met een collectie sfeermuziek. Ze wordt bediend door een expert die het draaiboek bijhoudt, de film aanvoelt voor de juiste platenkeuze en volume en ook nog piano kan spelen als de Panatropé plots kapot gaat. Zo heb je *very nearly to talkies without the costs*.

Het zal allemaal binnenkort gebeuren, maar daarover nog niets in deze *Kine Weekly*.

Veel lezers zijn kleine bioscoopeigenaren met een enkel zaaltje en de concurrentie is moordend. Creatieve reclame is van levensbelang. Zo loopt een Chaplin *lookalike* rond in Southampton en rijdt een gratis Chaplinbus het platteland in om publiek naar de bioscoop te lokken. Voor *The Air Mail* is een vliegtuig ge-

Harold Lloyd's first Paramount release has been eagerly expected. It is entitled FOR HEAVEN'S SAKE (Trade shown by Famous-Lusky on June 9), and this still suggests that it has all the expected stunt value.

bouwd bovenop de Elite in Middlesbrough, met elektrisch licht en een propellor die draait op de wind.

Slangendans.

Ook in de zaal is alleen film niet genoeg. Extra attractie voorafgaand aan de film *Cobra* is de oosterse slangendans van Nada met haar python. En een technicus vertelt in *Kine Weekly* over de proloog van *Souls for Sables*, waarbij een actrice voor het doek zit en een lelie krijgt aangeboden door Mephisto. Als ze die aanneemt ontsteekt de technicus een bergje flitspoeder achter haar stoel en begint de film. Wolff herinnert zich ook meer show. 'Er was een City-orkest, een Tuschinski-orkest, en allemaal gesubsidieerd. En anders stond er wel een bioscooporgel. Hier in het gebouw hadden we een atelier waar continu werd geschilderd. De kunstenaar wist precies hoe Jean Gabin eruit zag, dus dat kwam altijd op tijd af. En er waren ook talentenjachten, bijvoorbeeld voorafgaand aan een operafilm. Onze bedrijfsleider speelde dan piano en leraren van het conservatorium zaten in de jury. Niet zoals dat *Idols* nu, waarbij het leed van de mensen wordt getoond. Het was allemaal heel onschuldig. Maar ik vind het niet erg dat we ermee zijn opgehouden. Ik vond het allemaal een beetje onzinnig.

Nee, ik geloof niet dat we ooit het podium nog gebruiken. En er staan ook geen droogboeketten meer aan weerszijden van het scherm.'

En dan de concurrentie. 'Mijn vader had een collega waarmee hij heel joviaal was. Dat ging van hé ha ho en elkaar op de rug kloppen. Maar als die man zijn hond uitliet en we hem in de verte zagen aankomen, liet mijn vader de bordjes **UITVERKOCHT** voor onze loketten schuiven. Nijdig dat die man was!'

Hete adem.

Maar in 1926 is het Britse bioscoopleven veel harder. *Kine Weekly* waarschuwt voor misboekingen. Zoals voor *A Beggar on Horseback*: 'Alleen *moderately well* ontvangen in de bioscoop van Bradford'. Nooit doen dus. Maar wat als je *The Gold Rush* van Chaplin of *Ben Hur* niet op tijd in huis hebt gehaald en je buurman wel? En dan is er ook nog de hete adem van de 'dikke kleine heren', schrijft een columnist in *Kine Weekly*. 'De lokale slagers, bakkers en andere middenstanders die geld hebben gestoken in jouw onderneming' en die nu winst willen zien. Een paar fouten en je bent weg. In paniek kiezen veel exploitanten voor blind blokboeken, waarbij je ongezien een filmpakket bestelt rond een vermeende kaskraker. Ook dat is koren op de molen van de Amerikaanse distributeurs, die veel beter zijn georganiseerd dan de Engelse en de bioscopen met hun pakketten om de vinger winden. Blind boeken gebeurt nu in 2007 nog steeds, ook in Nederland. Maar de urgentie is er niet meer. Wolff: 'Per jaar komen zo'n 300 nieuwe titels uit voor alle 600 doeken en er zijn genoeg kopieën.' Maar op andere punten is de inhoud van *Kine Weekly* nog niet gedateerd. 'De columns, die zouden nu ook weer kunnen. Met in plaats van geldschietende slagers en bakkers onze moderne tandartsen die beleggen in nieuwe films.' Wolff stopt de *Kine Weekly* in een map; die gaat mee ter inspiratie voor het nieuwe Nederlandse filmmagazine.

Met dank aan Bert Hogenkamp

Kine Weekly bestaat nog steeds en heet nu *Screen International*, te vinden op www.screendaily.com

What Managers Are Doing

This display for the F.P.-L. feature, THE AIR MAIL, was devised by Les Pitchford, chief electrician of the Elite, Middlesbrough